

הזדהות מרומזת של העצמי עם מוות כמדד המעריך סיכון אובדני עכשווי בקרב בני נוער –

תקציר בעברית ובאנגלית

אובדנות מהווה גורם מוות מוביל הקשה לחיזוי ומניעה, על אף עשרות שנים של מחקר מעמיק בנושא. קושי זה נעוץ באופן ההערכה של סיכון אובדני, המסתמך בעיקרו על דיווחו העצמי של הפרט, בזמן שידוע כי בעל כוונות אובדניות עלול להכחיש או להסתיר אותן. כדי להתגבר על בעיה זו פותח כלי קוגניטיבי מרומז (implicit) להערכת סיכון אובדני, (D/S-IAT) Death/Suicide Implicit Association Test. כלי זה מסתמך על מידת ההזדהות של העצמי עם מוות כמדד לסיכון אובדני. במחקר הנוכחי ביקשנו לבחון את ה - D/S-IAT מול כלים לדיווח עצמי והתנהגות אובדנית בפועל. במחקר השתתפו 126 בני נוער, בגילאים 11-19, שנדגמו מרשימת המטופלים במרפאות "גהה" ומהפונים למיון ב"שניידר". בבדיקת הבסיס המשתתפים ביצעו את מטלת ה - D/S-IAT, ומילאו שאלוני דיווח עצמי להערכת סיכון אובדני. בבדיקת מעקב כחודש לאחר מכן, הועבר שאלון דיווח עצמי נוסף. נמצא כי בני נוער בעלי סיכון אובדני בינוני-גבוה הציגו הזדהות חזקה יותר של העצמי עם מוות, לעומת בני נוער ללא/בעלי סיכון אובדני נמוך. עוד נמצא כי ה - D/S-IAT מסביר סיכון אובדני מעבר למגדר, היסטוריה של ניסיונות אובדניים וחרדה, אולם לא מעבר לדיכאון. לא נמצאו הבדלים במידת ההזדהות של העצמי עם מוות בין בני נוער בעלי היסטוריה אובדנית לאלו ללא. נמצא, במובהקות שולית, כי בני נוער אשר ביצעו התנהגות אובדנית עד חודש לאחר הבדיקה הראשונית, הציגו הזדהות חזקה יותר של העצמי עם מוות, לעומת בני נוער שלא ביצעו. מכאן, ה - D/S-IAT הינו כלי בעל ערך להערכת סיכון אובדני עבור בני נוער, ויש להמשיך לבחון את יכולתו לאתר את הנמצאים בפרטנציאל להתנהגות אובדנית במסגרת זמן הסמוכה לבדיקה.

Despite decades of research, suicide is a leading cause of death that is still hard to predict and prevent. It can be assumed that this struggle lies in the way suicide risk is assessed; it relies mainly on self-report, while it is known that a suicidal people may tend to deny or hide their intentions. To overcome this problem, the Death/Suicide Implicit Association Test (D/S IAT) was developed - a cognitive implicit test. The D/S IAT assesses suicide risk while relying on self-identification with death, measured using a computerized task. In the present study, we ask to examine the D/S IAT by comparing it to self-report measures, and actual suicidal behavior. Participants included 126 adolescents, ages 11–19, sampled from Geha’s community clinics, and Schneider’s emergency room. First, participants completed the D/S IAT and suicide risk self-report measures. One month later, the participants completed one more self-reported measure. We found that adolescents with moderate-high suicide risk showed stronger self-identification with death, compared with adolescents without/at suicide risk. We also found that the D/S IAT explains suicidal risk beyond gender, history of suicide attempts and anxiety, but not beyond depression. No differences were found in the degree of self-identification with death between adolescents who have history of suicide attempts, and those who have not. We found marginal significance, which implied that adolescents who committed suicidal behavior short after the initial examination, exhibited a stronger self-identification with death, compared with adolescents who did not. Hence, the D/S-IAT is a valuable tool for assessing suicidal risk in adolescents, yet its ability to detect those who are in risk for suicidal behavior within a time frame close to testing, should be further examined.